

[Valdemar Thomsen.]

som Forholdene tegner sig, en ubarmhjertig og tilbundsgaaende Nedskæring. Spørgsmaalet er saa blot, om Kuren ikke er for haard, og om Regeringen har Evne, Vilje og Mod til at gennemføre den.

Ved at lade Vekselkurserne svinge kan vi opnaa det, der fremfor alt bør tilstræbes, nemlig faste Varepriser og et konstant Prisniveau, og det skulde man virkelig synes var langt at foretrække fremfor faste Vekselkurser og dermed svingende Varepriser. Man overvurderer efter min Mening i høj Grad de Fordele, der kan være ved faste Vekselkurser, og hvis Prisen paa disse tvivlsomme Fordele er Tusinder og atter Tusinder af arbejdsløse og mere end 100 000 ruinerede Landmænd, saa er i alt Fald Prisen urimelig og uforsvarlig. Ved Hjælp af svingende Vekselkurser vil det være muligt at lægge Forholdene saaledes til Rette, at de Forpligtelser, man paatager sig for at opnaa et eller andet Gode, eller den Betaling, man sikrer sig for visse Ydelser, er nogenlunde konstant, ikke i Forhold til Guldet og ikke i Forhold til andre Landes Mønt, men i Forhold til det, der til syvende og sidst er det afgørende, i Forhold til Omkostningsniveau, Vareværdier og Livsforødenheder. Trods den Maade, Forholdene har udviklet sig paa, takket være den kortsynede og utidssvarende økonomiske Politik, som det her behandlede Lovforslag er et Led i, vilde det være muligt gennem maalbevidste Foranstaltninger af valutarisk og rentemæssig Art, som førende Økonomer siger god for, omgaaende at skabe et rationelt Grundlag for øget Beskæftigelse og Fortjeneste.

Jeg har ved denne Lejlighed ment det formaalstjenligt, endnu medens Tid er, at pege paa en Vej, der kan føre ud af det økonomiske Hængedynd, som vi, naar Regeringens Vekseldrift med skiftende Lønnings- og Prisstigninger rigtig kommer til Udfoldelse, vil komme ud i. Det har skuffet mig, at de tre Partier nu, da vi første Gang i en ny Situation stilles over for et Regeringsforslag, der er en direkte Fortsættelse af den ødelæggende Lønpolitik, som indledes med Arbejdsoverenskomsten, ikke klart og bestemt tager Afstand fra de Principper, som Regeringen ønsker at knæsette. Hvad hjælper det for øvrigt Arbejderne, om Tarifferne bliver nok saa store, naar Arbejdet forsvinder mellem Hænderne paa dem? For at Arbejdet ikke helt skal forsvinde, har jeg søgt at paapege, hvilke Foranstaltninger der bør sættes i Stedet for de hidtidige, som — det kan man da sige uden at

forurette nogen — for længst har vist sig ikke at svare til Forventningerne. Jeg advarer derfor paa det indstændigste mod at gennemføre det foreliggende Lovforslag og anbefaler den af mig skitserede Plan til Udvalgets, Regeringens og Tingets velvillige Overvejelse.

Gregersen: Det er ikke noget stort Lovforslag, der foreligger her, hverken hvad angaar Lovforslagets Indhold og Form eller de Penge, der er Tale om. Det, der gør en betænkelig, er den Baggrund, paa hvilken Lovforslaget fremsættes, f. Eks. dette, at Baconudvalget i Dag meddeler, at Landmændene maa slaa deres Smaagrise ihjel, slagte Polte o. s. v., at Landbruget nu staar over for at skulle nedskære sine i Forvejen knappe Indtægter, ogsaa dette, at Pengene er smaa i Statskassen. Vi saa forleden, at der blev gennemført et Lovforslag om Brændselshjælp til de arbejdsløse, som ogsaa var meget knapt, fordi Regeringen nu erkender, at de økonomiske Vanskeligheder er meget store, et Forslag, der kun gav 16 og 24 Kr., og disse skulde Stat og Kommune ikke betale, men Arbejdsløshedskasserne maatte selv skaffe dem til Veje.

Paa denne Baggrund, altsaa ikke for de 7 Mill. Kr.s Skyld, men paa denne Baggrund synes jeg, det havde været klogere, om vore Organisationer og Tjenestemændenes Organisationer havde vist nogen Tilbageholdenhed her. Jeg tror, vi er nogle Tjenestemænd, der hellere havde set, at Organisationerne havde holdt sig tilbage. For et saa ringe Beløbs Skyld, som der her er Tale om, ikke engang 100 Kr. til den enkelte, er det ikke værd for os at komme i et, om jeg saa maa sige, daarligt Forhold til Befolkningen. Hvis man saa endelig vilde gaa ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var inde paa, at det drejede sig om de smaa Lønninger, kunde man vel have nøjedes med at give disse smaa Lønninger, som han nævnte, et mindre Tilskud.

Over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil jeg sige, at lige saa enig jeg er med ham i, at man i disse Tider ikke maa foretage disse stadige Angreb paa den offentlige Kasse, lige saa uenig er jeg med Hensyn til hans Stilling, naar det ikke drejer sig om Tjenestemænd, men om andre. Det Lovforslag om Ensilagebeholdere, vi lige har vedtaget, angriber Statskassen i omtrent samme Omfang som det foreliggende Forslag, det ene drejer sig om 7 Mill. Kr., det andet om 5 Mill. Kr. Det ærede Medlems økonomiske Bekymringer er alt-